

KÄLLMATERIAL

JAN NILSSON

HEMSKHETER

I HOGDAL, LOMMELAND

OCH TJERNÖ

NÅGRA UTVALDA BROTT BEGÅNGNA MELLAN ÅREN
1850 OCH 1900 I VETTE HÄRAD BOHUSLÄN

- 14.** UPPENBAR GRYMHEIT MOT DJUR
BEGÅNGET: 1897
GÄRNINGSMAN: HEMMANSEGARE JOHAN LUDVIG CARLSSON
I PRESTERÖD

Utdrag ur domboken från Vette Häradsrätt.
Innehåller alla ingående handlingar i aktuellt mål.

Själva protokollsanteckningarna i domboken har vit bakgrund.

Till protokollet bilagda handlingar har grå bakgrund.

Originalhandlingarna kan till vissa delar vara svåra att tyda. Dels kan det bero på bläckfläckar, bortrivet papper eller att inbindningen av domboken gjorts så att ena kanten av en handling blivit "osynlig". Renskrift av texterna har gjorts så långt det är möjligt. Där texten ej kunnat tolkats, har ett frågetecken angetts.

Varje protokoll eller handling inleds med ett id-nr, ex. (v278495.b12480.s2469). Detta nr är ett id som används av företaget Arkiv Digital, när de katalogiserar och lägger ut materialet på internet. Du kan själv, med hjälp av detta id, söka fram aktuellt material på internet, men du måste då prenumerera på tjänsten. En sådan prenumeration kan lösas direkt på Arkiv Digitals hemsida.

Jan Nilsson

v281437.b4410

1898 den 2 Februari

No 21

Kronolänsmannen F W Bendroth har till förevarande ting å tjenstens vägnar låtit inkalla Hemmansegaren Johan Ludvig Carlsson i Presteröd att såsom orden i stämningen lyda "ansvara för uppenbar grymhet mot djur" och då detta mål till handläggning uppropas tillstädeskomma ptne personligen, åkl med förmälan att åtalet afser det förhållande, att sdn under våren och sommaren år 1897 kört sten med mycket selbrutna hästar.

Sdn vidgår att han någon gång användt brutna hästar till stenkörning, men bestrider ändå stämningen hvadan åkl påfordrar vittnesförhör med Oleana Larsdotter i Finpå och Martin Göransson i Röd, hvilka tillstädes och ojäfviga befunne efter aflagd ed och varning för dess missbruk höras en i sänder och berätta:

1. Oleana Larsdotter: att sdn 1897 års vår hade ett par hästar en brun och en hvit, som voro brutna och hade stora sår i bogarna, men om sdn använde hästarna till körslor, såg icke vt. Vidkändt.

2. Martin Göransson: att vt sett, att sdn under sistl år haft ett par brutna hästar och att han äfven använde dessa hästar till körslor, men om hästarna, då körslorna förehades, voro brutna, vet icke vittnet. Vidkändt.

Vittnena fordra ersättning för deras inställelse vid tiget och som de äro boende 20 kilometer från tingsstället, tillerkännas de skjutspenningar efter en häst från deras hemvist till tingsstället med 1 kr 50 öre att af allmänna medel föreskjutas.

Åkl öfverlemnar målet och yrkar ansvar å sdn.

Utslag

afsagdt den 18 Mars 1898

Med anledning af sdns erkännande och de i målet hörde vittnens berättelser anser HRn vara styrkt, att sdn genom användande af illa brutna hästar till körslor gjort sig förfallen till ansvar för uppenbar grymhet mot djur, i följd hvaraf HRn med stöd af 18 Kap 16§ Strafflagen pröfvar rättvist döma sdn, för hvad han sålunda låtit komma sig till last att böta 15 kr samt att till stasverket återgälda, hvad som af allmänna medel åtgått till de i målet hörde vittnen.